

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στας ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλων μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣̅̅̅ Πα ϝ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̣̅̅̅ Πα ϝ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Γα ϕ

Κ Νη Γα
υ ρι ι ε ε κε ε ε κρ α ξ α α προ ο ος
σε ε ει σα α α α κου ου σο ο ον ου
σα α κου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ

ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
 σε ει σα α α α κου σο ον μου ου προσχες τη φω
 Πα νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
 Κε εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει
 Γα σα α κου σον μϛ ϛ Κυ υ ρι ι ε
 Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ χη η η η
 Πα μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
 ο ο ο ον σου ε πα ρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω
 Κε ω ω ν μου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
 Μ Γα νη ει σα α κου σον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και
 θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
 Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γος πο
 νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν
 α μαρ τι αις

Σ^{Γα} —
υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν
—
και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων
—
αυτων^{Γα}

Π^{Γα} —
αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ
—
ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
—
την κε φα λην μου^{Γα}

Ο^{Γα} —
τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
—
κι ι αις αυ των^{Γα} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
—
οι κρι ται αυ των^{Γα}

Α^{Γα} —
κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
—
σαν^{Γα} ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε
—
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην^{Γα}

Ο^{Γα} —
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
—
μου^{Γα} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου^{Γα}

Φ^{Γα} —
υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
—
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουνται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ και

συ εγνωστας τρι βς μ

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Ε ^{Γα} — [♩] — — — — — [♩] — [♩] — [♩] —
κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

— [♩] — [♩] — [♩] — [♩] — [♩] — [♩] — [♩] —
συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

[♩] [♩]
των

Π ^{Γα} — [♩] — — — — — [♩] — [♩] — [♩] — [♩] —
ρο σχεις προς την δε η σι ι ιν μου [♩] ο τι ε τα

— [♩] — [♩] — [♩] — [♩] — [♩] —
πει νω θην σφο δρα

Ρ ^{Γα} — [♩] — — — — — — — — — [♩] — [♩] —
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με [♩] ο τι ε

— [♩] — [♩] — [♩] — [♩] — [♩] — [♩] —
κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ^{Γα} — [♩] — [♩] — — — — — [♩] — [♩] — [♩] —
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

— [♩] — — — — — [♩] — [♩] — [♩] — [♩] — [♩] —
ε ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε ^{Γα} — [♩] — [♩] — [♩] — — — — — — — — —
με υ πο μενου σι δι και οι ε ως ου αν τα

— [♩] — [♩] — [♩] —
πο δως μοι

Ε ^{Γα} — — — — — — — — — [♩] — [♩] —
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

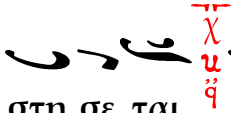
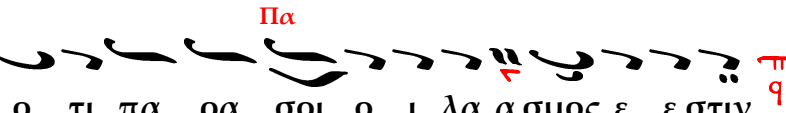
— [♩] — [♩] — — — — — [♩] — [♩] —
ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου

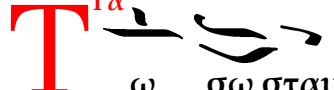
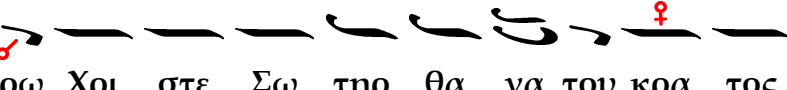
Γ ^{Γα} — — — — — — — — — [♩] — [♩] —
ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

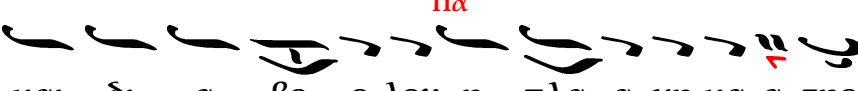
— [♩] — [♩] — — — — — [♩] — [♩] —
την φω νην της δε η σε ως μου

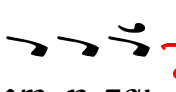
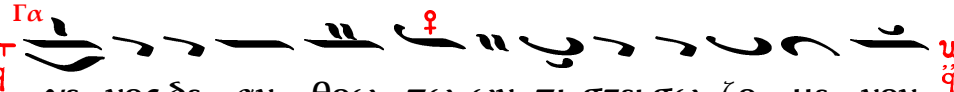
Ἰστώμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

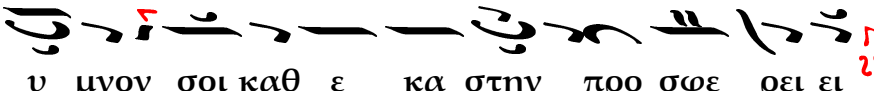
Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τις υ πο

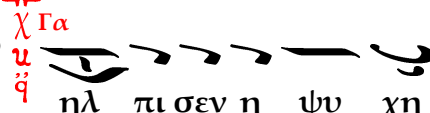
 Πα Πα

Τ Γα Πα Πα

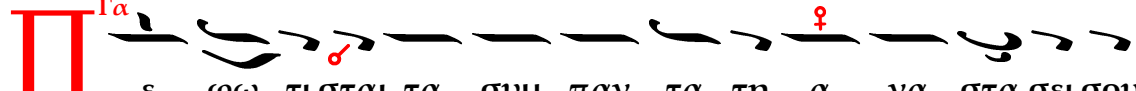
 Πα Πα

 Γα Πα

 Πα

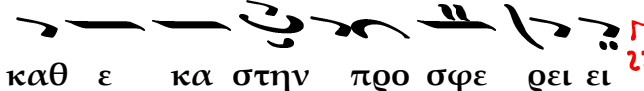
Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου Πα

 Πα

Π Γα Πα

 Πα

 Πα

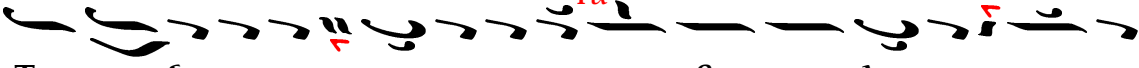
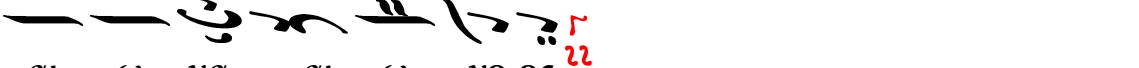
 Πα

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας Πα

 Πα

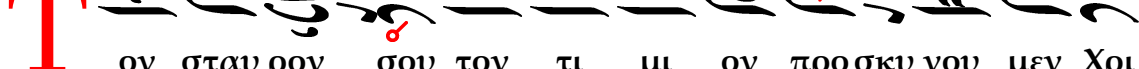
Δ Γα Πα

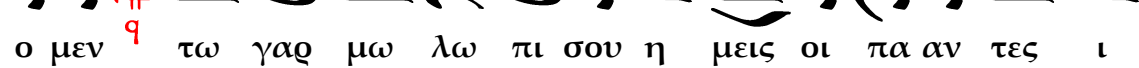

 μιν και Πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την ε ξου σι

 ι αν α δι αι ρε τον α κτι στον Θε ο τη τα

 Τρι α δα ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λευ ς ς σαν εις

 αι ω να αι ω νο ος

Ἑτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 των α νο μι ι ων α αυ τς

 Τ ον σταυ ρον σου τον τι μι ον προσκυ νου μεν Χρι

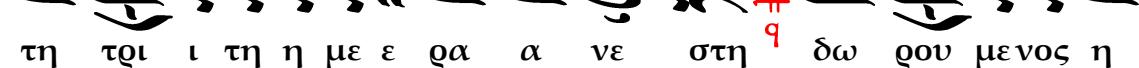
 στε και την α να στα σι ιν σου υ μνου μεν και δο ξα ζο

 ο μεν τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι

 α α θη η μεν

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη

 τε αυ τον παν τες οι λα οι

 Υ μνου μεν τον Σω τη ρα τον εκ της Πα ρθε νου σα ρ

 κω θεν τα δι η μας γαρ ε σταυ ρω ω ω θη και

 τη τρι ι τη η με ε ρα α νε στη δω ρου μενος η

μιν το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς και η α

λη θει α τς Κυ ρι 8 με ε νει εις τον αι ω ω να

Τοις εν Α δη κα τα βας Χρι στος ευ ηγ γε λι

σα α το θαρ σει τε λεγων νυν νε ε νι κη η κα ε γω ει

μι η α να στα σις ε γω η μας α να ξω

λυ σας θα να του τας πυ λα ας

Δόξα.

Ἦχος Γα ϕ

Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

Ο ι α να ξι ως ε στω ω τες εν τω α χρα αν

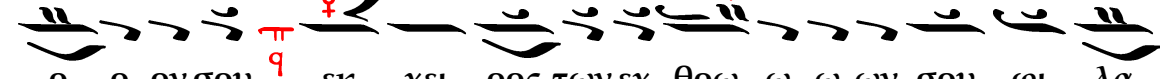
τω ω ω ω σου οι οι οι κω ε σπε ρι νο ον υ υμ

νον α α να α με ε ελ πο ο ο με εν εκ βα

θε ω ων κραυ γα α α ζον τες Χρι ι ι στε ε

ο ο Θε ε ε ος ο φω τι σα α ας το ον

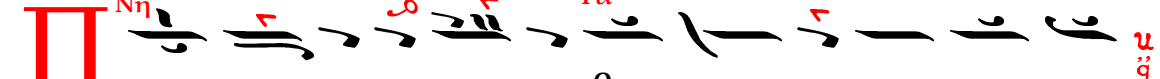

 κο ο ο σμον ^{Πα} τη τρι η με ε ρω α α να α στα α

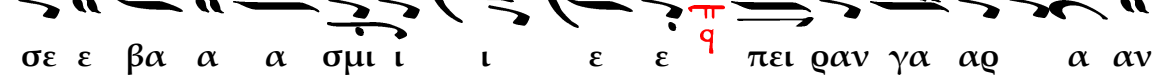
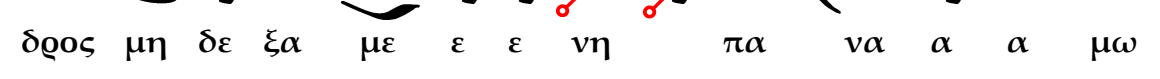
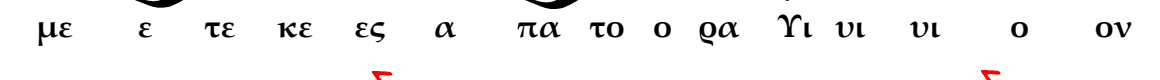
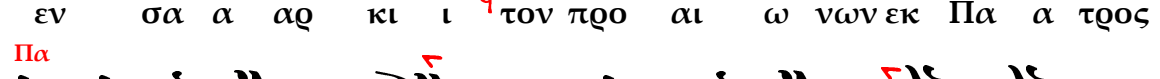
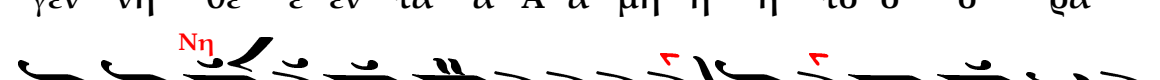
 α σει ει ει σου ου ^Π ε ξε λου το ο ον λα α

 ο ο ον σου ^{Γα} εκ χει ρος των εκ θρω ω ω ων σου φι λα

 α α α αν θρω ω πε ^Γ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ ^{Νη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω

 νας τω ναι αι ω ω ω νων α μη ην ^Π

Π ^{Νη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν ^{Γα}

 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου ^{Πα} το ο κον πα αν

 σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{Νη} πει ραν γα αρ α αν

 δρος μη δε ξα με ε ε νη ^{Γα} πα να α α μω

 με ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον

 εν σα α αρ κι ι ^{Πα} τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος

 γεν νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα ^Π

 μη δα μως υ ^{Νη} πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ

 μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν ^Γ αλλ ε κα τε ρας

Γα ου σι ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω
 Πα α αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α δι ο Μητρο
 Γα πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω
 Nη θη η η η η ναι τας ψυ χα ας τω ων ορ θο
 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου
 Nη Γα ντω ων σε ε ε ε

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

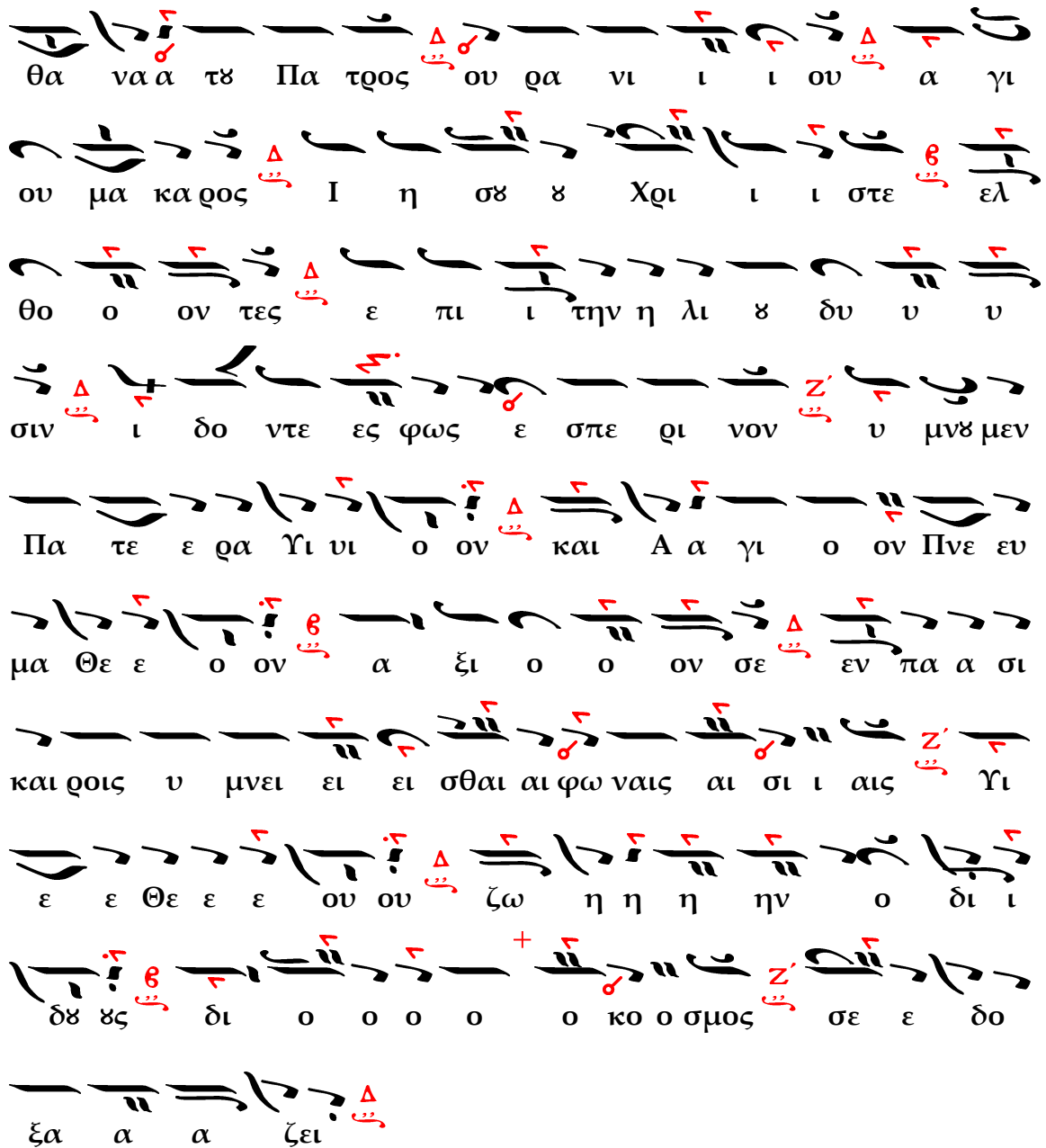
Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τ
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

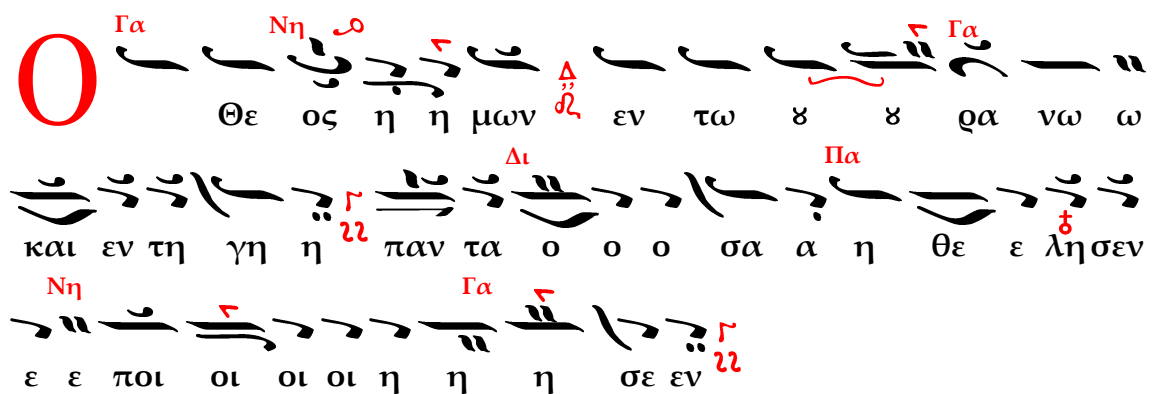

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

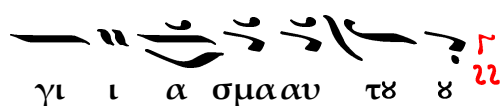
Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ρ Γα ϕ

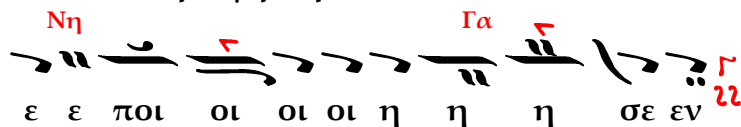
Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ

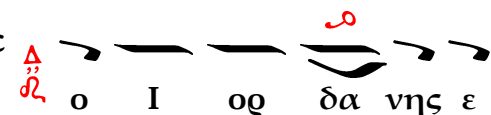
βαρβάρου
ε γε νη θη Ι ϝ δαι αι αι α α Α

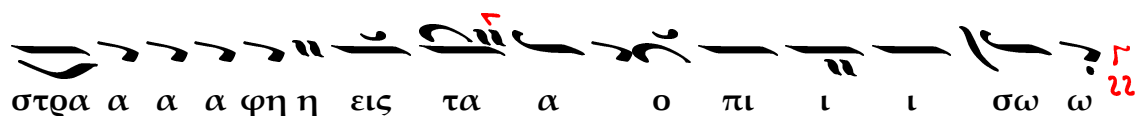
γι ι α σμαυ τϝ ϝ

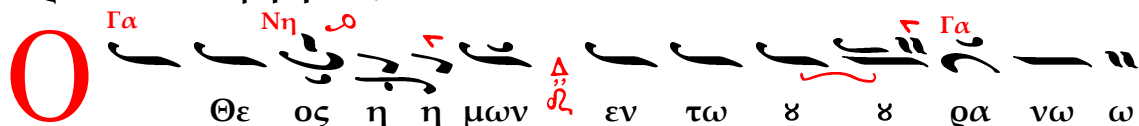
Ο
Θε ος η η μων εν τω ϝ ϝ ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

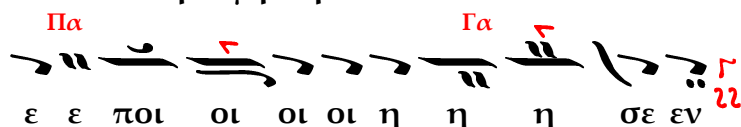

ε ε ποι οι οι η η η σε εν

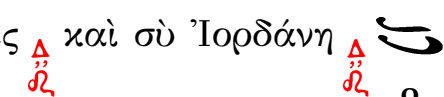
Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε
ο Ι ορ δα νης ε

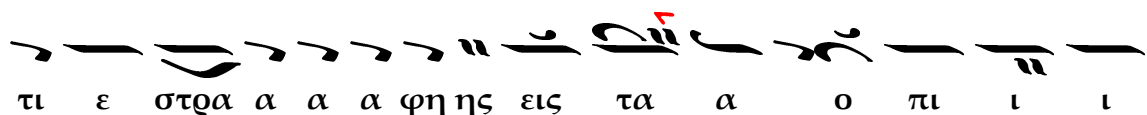

στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι σω ω

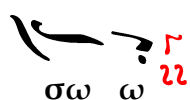
Ο
Θε ος η η μων εν τω ϝ ϝ ρα νω ω

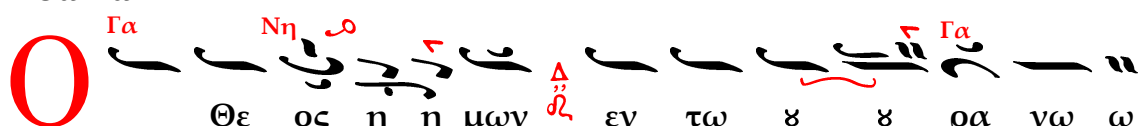

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

ε ε ποι οι οι η η η σε εν

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες
ο

τι ε στρα α α α φη ης εις τα α ο πι ι ι

σω ω

Ο
Θε ος η η μων εν τω ϝ ϝ ρα νω ω

και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν

ε ε ποι οι οι η η η σε ε ε εν

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

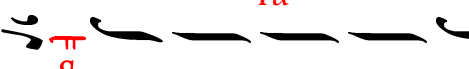
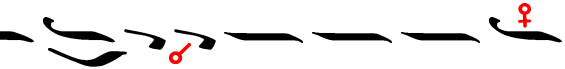
* * *

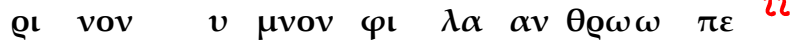
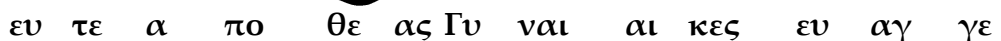
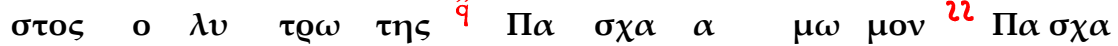
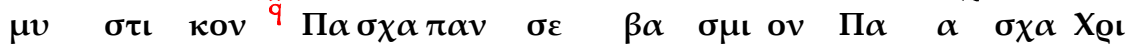
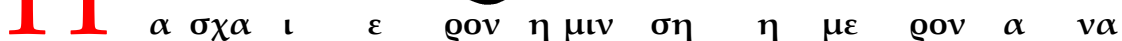
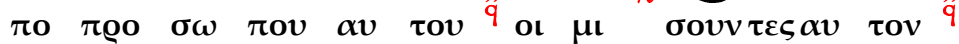
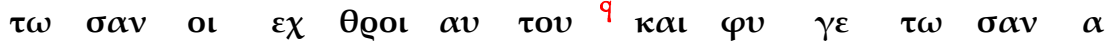
ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν φάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος Γα ϝ

 ^{Γα} ^{Πα}
τω πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σας τον η
 ^{Γα}
λι ι ον ^{π ρ} και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
  ^{υ ρ}
φαι δρυνας τα συμ παν τα ^{υ ρ} προσ δε ξαι η μων τον ε σπε

$$\tau_{\text{H}\chi\text{OS}}^{\text{A}} \leq K\varepsilon_{\text{F}}$$

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χουπαρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Κε Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα θε ε

ος επι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

A^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
υ ρει και α λλη λς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
τοις μι σς σς σι ιν η η η μας συγ χω ρη
σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Ἦχος Πάφ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *